

KARAKTER 7

Brast i gråt da jeg fikk besøk av foreldrene mine, underbevisstheten min tok ut all angsten jeg følte for å være alene for første gang. Studietiden er perioden med mest frihet i livet, men faktum er at det er bare første stadiet hvor man virkelig blir kjent med seg selv. Min beste venn er fadderer min, vi er begge fra [sted utenfor Oslo], så lettere å kommunisere.

Jeg er oppvokst under to kulturer. Jeg har et mer tradisjonelt syn på sex, kvelder på byen og festing generelt enn nordmenn, og det har påvirket hva jeg ser etter i en potensiell kjæreste og hvordan jeg vil fremstå som single. Er en ekstrovert loner, kan du si, litt på utsiden. Pene, tynne gutter og jenter med preppy klesstil er på toppen av miljøet, fordi de er selvsikre og er utadvendte.

Opplevde forelskelse ved første blick under semesterstartfesten, første gang jeg opplevde "heart skipped a beat", noe jeg ikke trodde var mulig ... Jeg tenkte på [ham/henne] konstant og forestilte meg søte scenarioer hvor vi kunne møtes på nytt, men jeg fattet ikke motet til å si hei.

Er mest usikker på hvordan jeg etablerer gode vaner. Veldig stresset av behovet for å få gode karakterer. Prøver å håndtere det ved å skrive dagbok og "to-do lists". Gjør meg bare enda mer stresset.

Tror andre vil beskrive meg som hyggelig, annerledes, moden, målrettet. Stemmer til en viss grad.

Har innsett at studietiden er til for å prøve og feile. Verste er å ikke bli invitert til å henge på rommet til noen i studenthybelen. Beste er å bo med tredje crushet på samme studenthjem. Ser [ham/henne] hver dag.